

Sygn. akt IV CZ 85/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku A. M.

przy uczestnictwie D. M.

o wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 stycznia 2019 r.,

zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 5 lipca 2018 r., sygn. akt III Ca [...],

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawia rozstrzygnięcie
o kosztach postępowania zażaleniowego Sądowi, który wyda
orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. M., córka L. i E. wniosła o dokonanie w dziale II ksiąg wieczystych KW nr [...] i KW nr [...] wpisu jej jako właściciela w miejsce D. M., syna W. i Z. powołując jako podstawę umowę darowizny z dnia 17 sierpnia 2017 r. Wnioski te zostały oznaczone w dzienniku ksiąg wieczystych odpowiednio numerami [...] i [...].

Referendarz Sądu Rejonowego w G. dokonał w dniu 8 grudnia 2017 r. wpisów w obu księgach wieczystych z tym, że dziale II księgi wieczystej KW nr [...] niezgodnie z wnioskiem jako nabywcę wskazał A. M., córkę W. i Z.. Na dowód doręczenia wnioskodawczyni odpisu zawiadomienia o wpisie oznaczono jedynie numer księgi wieczystej KW nr [...] (k. 226 akt). Wnioskodawczyni wniosła skargę na orzeczenie referendarza zarzucając niedokonanie wpisu w księdze wieczystej KW nr [...] (Dz KW [...]).

Sąd Rejonowy w G. postanowieniem z dnia 6 marca 2018 r. utrzymał wpis referendarza w mocy wskazując, że skarga jest bezzasadna, gdyż wpis w księdze wieczystej KW nr [...] został dokonany zgodnie z wnioskiem.

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 5 lipca 2018 r. odrzucił apelację wnioskodawczyni. Wskazując, że z zawiadomienia o wpisie znajdującego się w aktach księgi wieczystej KW nr [...] (k. 226) oraz odpisu zupełnego księgi wieczystej KW nr [...] wynika, że wnioskodawczyni została ujawniona w dziale II księgi wieczystej KW nr [...] stwierdził, iż w braku przesłanki pokrzywdzenia orzeczeniem apelacja jest niedopuszczalna.

Wnioskodawczyni w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia, polegający na oczywiście błędnym przyjęciu, że wpis w księdze wieczystej KW nr [...] został dokonany zgodnie z żądaniem wniosku, podczas gdy ujawniono w niej A. M., córkę W. i Z. zamiast A. M., córki L. i E.. Wskazała ponadto na naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wyprowadzenie z materiału dowodowego oczywiście nieprawidłowego wniosku dotyczącego treści dokonanego wpisu oraz art. 626⁸ § 2

i 3 k.p.c. poprzez uznanie, że brak niezgodności pomiędzy treścią wniosku a treścią księgi wieczystej KW nr [...].

Sąd Najwyższy zważył:

Co do zasady dopuszczalne jest zaskarżenie orzeczenia korzystnego dla skarżącego pod warunkiem wykazania przez niego tzw. *gravamen*. Pojęcie powyższe, w skrócie i nieprawidłowo definiowane jako „interes prawny w zaskarżeniu” w istocie oznacza niezgodność orzeczenia z żądaniem, wnioskiem lub zarzutem strony zgłoszonym w toku procesu bądź uprawnienie strony do uzyskania orzeczenia wydanego w postępowaniu ważnym, które nie może być wzruszone w drodze skargi o wznowienie postępowania. Inaczej rzecz ujmując stanowi on przesłankę interesu zaskarżenia orzeczenia o charakterze formalnym. Judykatura zgodnie przyjmuje węższe rozumienie interesu, jako pokrzywdzenia polegającego na niekorzystnej dla strony różnicy między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją zaskarżonego orzeczenia, wynikającego z porównania zakresu żądania i treści rozstrzygnięcia. Brak tak rozumianego interesu prawnego prowadzi do odrzucenia środka odwoławczego (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSN 2014, nr 11, poz. 108).

Trafnie zarzuca skarżąca naruszenie art. 626⁸ § 2 k.p.c., polegające na tym, że Sąd Okręgowy dokonując w trakcie kontroli instancyjnej badania treści wniosku i załączonych dokumentów oraz treści księgi wieczystej pominął oczywiste rozbieżności w zakresie danych identyfikujących osobę ujawnioną w miejsce D. M., syna W. i Z. w dziale II księgi wieczystej KW nr [...]. Konsekwentnie Sąd bezpodstawnie przyjął, że wniosek A. M., córki L. i E. został uwzględniony w całości, a po jej stronie brak interesu prawnego w kwestionowaniu rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego utrzymującego wpis referendarza w mocy.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie, orzekając o kosztach postępowania zażaleniowego zgodnie z art. 108 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

jw